

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktivets afsnit IX fastlægger medlemsstaternes forpligtelser vedrørende forberedelse og iværksættelse af intervention i en strålerelateret nødsituation. Artikel 53 bestemmer, at medlemsstaterne er ansvarlige for intervention i situationer med vedvarende bestråling.

Det Forenede Kongeriges myndigheder har erkendt, at deres nuværende lovgivning ikke har resulteret i en fuldstændig gennemførelse af direktivet i det omfang, den ikke fastsætter foranstaltninger i alle tilfælde, hvor en radioaktiv forurening er konstateret. Klagen, som var det indledende skridt i den foreliggende sag, gjorde det klart, at det ikke er muligt at konstatere og træffe foranstaltninger mod vedvarende bestråling hvad angår tidligere aktiviteter, for hvilke der aldrig er udstedt nogen tilladelse, idet intervention kun er mulig, når bestråling kan knyttes til en given tidligere aktivitet, som er udført på land, hvor mulig radioaktiv forurening nu konstateres.

(¹) EFT L 314 af 4.12.1996, s. 20.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě den 24. marts 2006 — Skoma-Lux, s.r.o. mod Celní ředitelství Olomouc

(Sag C-161/06)

(2006/C 121/15)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Ostravě.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skoma-Lux, s.r.o.

Sagsøgt: Celní ředitelství Olomouc.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 58 i Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, i medfør af hvilken Den Tjekkiske Republik den 1.5.2004 blev medlem af Den Europæiske Union, fortolkes således, at en medlemsstat over for en borger kan anvende en forordning, som på tidspunktet for dens anvendelse ikke var forskriftsmæssigt offentliggjort i EU-tidende på den pågældende medlemsstats officielle sprog?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er den pågældende forordnings uanvendelighed over for en borger da et spørgsmål om fortolkning eller et spørgsmål om fællesskabsrettens gyldighed i artikel 234 EF's forstand?
- 3) Såfremt Domstolen måtte fastslå, at det præjudicielle spørgsmål vedrører gyldigheden af en fællesskabsretsakt som omhandlet i sag 314/85, Foto-Frost, Sml. 1987, s. 4199, er forordning nr. 2454/93 da ugyldig i forhold til sagsøgeren og dennes tvist med toldmyndighederne som følge af en ikke-forskriftsmæssig offentliggørelse i EU-tidende i henhold til artikel 58 i tiltrædelsesakten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) den 29. marts 2006 — The Queen på vegne af Northern Foods Plc mod The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Intervenient: The Melton Mowbray Pork Pie Association

(Sag C-169/06)

(2006/C 121/16)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen på vegne af Northern Foods Plc

Sagsøgt: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Intervenant: The Melton Mowbray Pork Pie Association

Præjudicielle spørgsmål

Såfremt varespecifikationen i en ansøgning om en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) vedrørende »Melton Mowbray Pork Pie«, der er indgivet i henhold til Rådets forordning nr. 2081/92/EØF om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, definerer det relevante geografiske område i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 2, litra c), således:

byen Melton Mowbray og den omgivende region er afgrænset som følger:

- mod nord af A52 fra M1 og A1, byen Nottingham omfattet
 - mod øst af A1 fra A52 til A45, byerne Grantham og Stamford omfattet
 - mod vest af M1 fra A52 til A45, og
 - mod syd af A45 fra M1 til A1, byen Northampton omfattet,
1. vil kravene i forordningens artikel 2, stk. 2, litra b), da kunne anses for opfyldt, når den påtænkte BGB vil omfatte varer, som er fremstillet og/eller forarbejdet og/eller tilvirket et andet sted end det sted, hvis navn indgår i BGB'en, og
 2. hvilket kriterium skal i så fald anvendes til at afgrænse det geografiske område, der er henvist til i forordningens artikel 2, stk. 2, litra b, og artikel 4, stk. 2, litra c)?

Appel iværksat den 31. marts 2006 af T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ til prøvelse af dom afsagt den 12. januar 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-147/03 — Devinlec Développement Innovation Leclerc SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ

(Sag C-171/06 P)

(2006/C 121/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (ved avvocati M. Francetti og F. Jacobacci)

De andre parter i appelsagen: Devinlec Développement Innovation Leclerc SA, Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 12. januar 2006 af Retten i Første Instans i sag T-147/03 ophæves, da den tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾).
- De påstande, som T.I.M.E. gjorde gældende under sagen ved første instans i dets skriftlige indlæg af 28. oktober 2003, tages til følge.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har nedlagt påstand om, at dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves på grundlag af, at Retten tilsidesatte og foretog en urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94,

- idet den ikke tog hensyn til det ældre varemærke »QUANTIEME«'s høje grad af særpræg, hvilket er et væsentligt element, der skal tages i betragtning ved vurderingen af risikoen for forveksling, og
- idet den fastslog, at der på trods af den begrebsmæssige forskel mellem de to varemærker stadig er risiko for forveksling henset til de fonetiske og visuelle ligheder mellem varemærkerne.

(¹) EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.